

अजातशत्रुं सुखेन अभिनंदयत्वां प्रतिवदामि कच्चिदिति ॥ १० ॥ तेतव अयेयत् आत्मनः पूर्वरूपमार्थं राज्यधनादिकं अभूत्तत्तु भूषते प्राप्नुमिच्छति अयेमनो भूदिति पाठे अनुभूतात् प्राक्यत्वात् दत्तं तद् भूषते इति ज्ञेयं निर्णिकौ दोषमलहीनौ धर्मार्थौ करोतीति स तथा मनस्वी उदारः दृष्टिमान् क्रांतदर्शी ॥ ११ ॥ परो मुख्यः आनृशं स्यंदयाततः परोऽमुख्यः वित्तचयात् जात इति शेषः वित्तसाध्यः यज्ञदानादिः किंच तस्य बुद्धिः अनपार्थ इतीति शेषः ॥ १२ ॥ परेण ईश्वरेण प्रयुक्तः नियमं नियमं मनुष्यात् मनुष्यकारात् देवैश्चरं कर्म परं श्रेष्ठं मन्ये ॥ १३ ॥ अवर्णरूपं अवर्णनीयरूपं अवाच्यमित्यर्थः यावत्परः उक्तः शत्रुः कामयते तिष्ठत्वयं कंचित्कालमिति धृतराष्ट्र उवाच अभिनंदयत्वां तात वदामि संजय अजातशत्रुं च सुखेन पार्थ ॥ कच्चित्सराजा कुशली सपुत्रः सहामात्यः सानुजः कौरवाणां ॥ १० ॥ संजय उवाच सहामात्यः कुशली पांडुपुत्रो बुभूषते यच्च तेऽग्रे त्मनो भूत् ॥ निर्णिक धर्मार्थं करो मनस्वी बहुश्रुतो दृष्टिमान् शीलवान् ॥ ११ ॥ परो धर्मात् पांडवस्यानृशं स्यं धर्मः परो वित्तचयान्मतोस्य ॥ सुखप्रिये धर्महीनेऽनपार्थे नुरुध्यते भारततस्य बुद्धिः ॥ १२ ॥ परप्रयुक्तः पुरुषो विचेष्टते सूत्रप्रोता दारुमयी वयोषा ॥ इमं दृष्ट्वा नियमं पांडवस्य मन्ये परं कर्म देवं मनुष्यात् ॥ १३ ॥ इमं च दृष्ट्वा तव कर्मदोषं पापोदकं घोरमवर्णरूपं ॥ यावत्परः कामयते तिवेलंता वन्नरो यं लभते प्रशंसां ॥ १४ ॥ अजातशत्रुस्तु विहाय पापं जीर्णं त्वचं सर्प इवा समर्था ॥ विरोचतेऽहार्यवत्तेन वीरो युधिष्ठिरस्त्वयि पापं विस्तृज्य ॥ १५ ॥ हंतात्मनः कर्मनिबोधराजन् धर्मार्थयुक्ता दार्यवत्तादपेत्समं भारताय ॥ १७ ॥ हीनप्रज्ञो दौष्कुलेयो नृशंसो दीर्घवैरी क्षत्रविद्यास्वधीरः ॥ एवं धर्मानापदः संश्रयेयुर्हीनवीर्यो यश्च भवेदशिष्टः ॥ १८ ॥ कुले जातो बलवान्यो यशस्वी बहुश्रुतः सुखजीवी यतात्मा ॥ धर्माधर्मौ ग्रथितौ यो विभर्तिसत्यस्य दिष्टस्य वशादुपैति ॥ १९ ॥

स्थातुमसमर्था अहार्येण स्वाभाविकेन वृत्तेन यो हि स्वस्वरूपेतिष्ठति तस्य पापं शत्रुष्वेव गच्छति तथा च श्रुतिः तस्य पुत्रादायमुपयंति सुदुदःसाधुकृत्यां द्विषंतः पापकृत्यामिति ॥ १५ ॥ हंता आलोचने सानुग्रहसंबोधने वा पुरुषान् ॥ १८ ॥ धर्माधर्मौ सत्यानृते ग्रथितौ सत्यं विनाऽनृतं नास्ति निरधिष्ठानकभ्रमासंभवात् अनृतदेहं विना च सत्यं ब्रह्म न प्रथते अत उभयं यो धत्ते केवलं बाह्यनिष्ठो न भवति स हि स एव दिष्टस्य वशात् भाग्यवशात् अस्मिन् कुले जातत्वादिगुणजातस्य कर्मणि षष्ठी इदं गुणषट्कमुपैति प्रामोति त्वंतु कुले जातोपि केवलं नृतोपजीवित्वात् गुणांतरहीनोसीति भावः ॥ १९ ॥

छतितावदपरो नरः प्रशंसां लभते ॥ १४ ॥ जीर्णत्वादेव देहे